

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ראש השנה-יום טוב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
סדר ברכות: אומר אבות וגבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עמהן ואינו תוקע. קדושת היום - ותוקע, זכרונות - ותוקע, שופרות - ותוקע, ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים, דברי רבי יוחנן בן נורי.	[רבי יוחנן בן נורי]											■
אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר? אלא: אומר אבות וגבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עם קדושת היום - ותוקע, זכרונות - ותוקע, שופרות - ותוקע, ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים.	אמר לו רבי עקיבא:											■
אם אינו תוקע למלכיות, למה הוא מזכיר?	אמר לו רבי עקיבא:											■
למה הוא מזכיר? רחמנא אמר אידכך												?
אלא: למה עשר? - לימא תשע, דהואיל ואשתני - אשתני.												■
מנין שאומרים אבות - שנאמר הבו לה בני אלים. ומנין שאומרים גבורות - שנאמר (תהלים כט) הבו לה כבוד ועז, ומנין שאומרים קדושות - שנאמר הבו לה כבוד שמו השתחוו לה בהדרת קדש.	תנו רבנן: [ת"ק]											■
ומנין שאומרים מלכיות זכרונות ושופרות? רבי אליעזר אומר: דכתיב (ויקרא כג) שבתון זכרון תרועה מקרא קדש. שבתון - זה קדושת היום, זכרון - אלו זכרונות, תרועה - אלו שופרות, מקרא קדש - קדשהו בעשיית מלאכה.	[רבי אליעזר]											■
מפני מה לא נאמר שבתון - שבות, שבו פתח הכתוב תחילה? אלא: שבתון - קדשהו בעשיית מלאכה, זכרון - אלו זכרונות, תרועה - אלו שופרות, מקרא קדש - זו קדושת היום.	אמר לו רבי עקיבא:											■
מנין שאומרים מלכיות?												?
(ויקרא כג) אני ה' אלהיכם ובחדש השביעי - זו מלכות.	תניא, רבי:											!
אינו צריך, הרי הוא אומר (במדבר י) והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם. שאין תלמוד לומר אני ה' אלהיכם, ומה תלמוד לומר אני ה' אלהיכם? זה בנה אב. לכל מקום שנאמר בו זכרונות - יהיו מלכיות עמהן.	רבי יוסי בר יהודה:											!
והיכן אומרה לקדושת היום?												^
עם המלכיות אומרה, מה מצינו בכל מקום - ברביעית - אף כאן ברביעית.	תניא, רבי:											!
עם הזכרונות אומרה, מה מצינו בכל מקום באמצע - אף כאן באמצע.	רשב"ג:											!
וכשקידשו בית דין את השנה באושא ירד רבי יוחנן בן ברוקא לפני רבן שמעון בן גמליאל, ועשה כרבי יוחנן בן נורי	[רבי יוחנן בן ברוקא]											○
לא היו נוהגין כן ביבנה.	אמר לו רבן שמעון:											■
ליום השני ירד רבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי ועשה כרבי עקיבא.	[רבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי]											○
כך היו נוהגין ביבנה.	רבן שמעון בן גמליאל:											■
למימרא דרבי שמעון בן גמליאל כרבי עקיבא סבירא ליה?												?
מלכיות עם קדושת היום אמר להו	והא אמר רבי עקיבא:											■
קדושת היום עם הזכרונות אמר להו	ורבן שמעון בן גמליאל:											■
לומר שתוקעין למלכיות.	רבי זירא:											!
ליום השני ירד רבי חנינא.												○
מאי שני?												^
אילימא יום טוב שני												!
למימרא דעברוה לאלול?												?
מימות עזרא ואילך לא מצינו אלול מעובך	והאמר רבי חנינא בר כהנא:											?
מאי שני - ליום שני לשנה הבאה.												!
אין פוחתין מעשרה מלכיות, מעשרה זכרונות, מעשרה שופרות.	[ת"ק]											■
אם אמר שלש שלש מכולן - יצא.	רבי יוחנן בן נורי:											■
הני עשרה מלכיות כנגד מי?												^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

ראש השנה-יום טוב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כנגד עשרה הלולים שאמר דוד בספר תהילים.	רבי לוי:										!	◇	לב.
הלולים טובא הון											‡		לב.
הנך דכתיב בהו (תהלים קג) הללוהו בתקע שופר.											!	◇	לב.
כנגד עשרת הדברות שנאמרו לו למשה בסיני.	רב יוסף:										!	◇	לב.
כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם.	רבי יוחנן:										!	◇	לב.
הי ניהו - ויאמר דבראשית, תשעה הון?											‡		לב.
בראשית נמי מאמר הוא, דכתיב (תהלים לג) בדבר ה' שמים נעשו.											!		לב.
אם אמר שלש שלש מכולן יצא.	רבי יוחנן בן נורי:											■	לב. <
היכי קתני: שלש מן התורה, שלש מן הנביאים, ושלש מן הכתובים דהוו תשע - ואיכא בינייהו חדא, או דלמא: אחד מן התורה, ואחד מן הנביאים, ואחד מן הכתובים, דהויין להו שלש - ואיכא בינייהו טובא?	איבעיא להו:											^	לב.
אין פוחתין מעשרה מלכיות, מעשרה זכרונות, מעשרה שופרות. ואם אמר שבע מכולן - יצא, כנגד שבעה רקיעים.	תא שמע, דתניא: [ת"ק]										◆	■	לב.
הפוחת - לא יפחות משבע, ואם אמר שלש מכולן - יצא, כנגד תורה נביאים וכתובים.	רבי יוחנן בן נורי:										◆	■	לב.
כנגד כהנים ליום וישראלים.	ואמרי לה:											■	לב.
הלכה כרבי יוחנן בן נורי.	רב הונא אמר שמואל:											■	לב.
אין מזכירין מלכות זכרונות ושופרות של פורענות.												■	לב. מ
מתחיל בתורה ומשלים בבבאי	[ת"ק]											◆	לב.
אם השלים בתורה - יצא	רבי יוסי:											◆	לב.
מלכיות כגון (יחזקאל כ) חי אני נאם ה' אלהים אם לא ביד חזקה ובורוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוד עליכם.												■	לב: א
ואף על גב דאמר רב נחמן: כל כי האי ריתחא לירתח קודשא בריך הוא עלך, וליפרוקינן.												■	לב:
כיון דבריתחא אמור - אדכורי ריתחא בריש שתא לא מדכרינן.												■	לב:
זכרון - כגון (תהלים עח) ויזכר כי בשר המה וגו'.												■	לב:
שופר - כגון (הושע ה) תקעו שופר בגבעה וגו'.												■	לב:
אבל אם בא לומר מלכות זכרון ושופר של פורענות של נכרים - אומר:												■	לב:
מלכות - כגון (תהלים צט) ה' מלך ירגזו עמים, וכגון (תהלים י) ה' מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו												■	לב:
זכרון - כגון (תהלים קלז) זכר ה' לבני אדום וגו'												■	לב:
שופר - כגון (זכריה ט) וה' אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן, וכתוב (זכריה ט) ה' צבאות יגן עליהם.												■	לב:
אין מזכירין זכרון של יחיד ואפילו לטובה, כגון (תהלים קו) זכרני ה' ברצון עמך, וכגון (נחמיה ה) זכרה לי אלהי לטובה.												■	לב:
פקדונות הרי הן כזכרונות, כגון (בראשית כא) וה' פקד את שרה, וכגון (שמות ג) פקוד פקדתי אתכם, דברי רבי יוסי.	[רבי יוסי]											◆	לב:
אינן כזכרונות.	רבי יהודה:											◆	לב:
ולרבי יוסי, נדי נמי דפקדונות הרי הן כזכרונות - וה' פקד את שרה, פקדון דיחיד הוא												‡	לב:
כיון דאתו רבים מינה - כרבים דמיא.												!	לב:
(תהלים כד) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד. מי זה מלך הכבוד ה' עזרו וגבור ה' גבור מלחמה. שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה. ראשונה - שתיים, שניה - שלש, דברי רבי יוסי.	[רבי יוסי]											◆	לב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-יום טוב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
ראשונה - אחת, שניה - שתיים.	רבי יהודה:											◆	■	◇
(תהלים מז) זמרו אלהים זמרו ומלכנו זמרו כי מלך כל הארץ אלהים - שתיים, דברי רבי יוסי.	[רבי יוסי]											◆	■	◇
אחת.	רבי יהודה:											◆	■	◇
(תהלים מז) במלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו שהיא אחת.	ושוין: [רבי יוסי/רבי יהודה]												■	
זכרון שיש בו תרועה, כגון (ויקרא כג) שבתון זכרון תרועה מקרא קדש - אומרה עם הזכרונות ואומרה עם השופרות, דברי רבי יוסי.	[רבי יוסי]											◆	■	◇
אינו אומרה אלא עם הזכרונות בלבד.	רבי יהודה:											◆	■	◇
מלכות שיש עמו תרועה, כגון (במדבר כג) ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו - אומרה עם המלכות ואומרה עם השופרות, דברי רבי יוסי.	[רבי יוסי]											◆	■	◇
אינו אומרה אלא עם המלכות בלבד.	רבי יהודה:											◆	■	◇
תרועה שאין עמה לא כלום, כגון (במדבר כט) יום תרועה יהיה לכם - אומרה עם השופרות, דברי רבי יוסי.	[רבי יוסי]											◆	■	◇
אינו אומרה כל עיקר.	רבי יהודה:											◆	■	◇
מתחיל בתורה ומשלים בנביא	[ת"ק]											◆	■	<
אם השלים בתורה יצא.	רבי יוסי:											◆	■	<
אם השלים, דיעבד - אין, לכתחילה - לא.												⚡		
המשלים בתורה הרי זה משובח	והתניא, רבי יוסי:											■	⚡	
אימא: משלים.												!		
והא אם השלים קתני, דיעבד - אין, לכתחילה - לא												⚡		
מתחיל בתורה ומשלים בנביא.	הכי קאמר: [ת"ק]											◆	■	
משלים בתורה, ואם השלים בנביא - יצא.	רבי יוסי:											◆	■	
והתיקין היו משלימין אותה בתורה.	תניא נמי הכי, אמר רבי אלעזר ברבי יוסי:											■		
בשלמא זכרונות ושופרות - איכא טובא, אלא מלכות תלת הוא דהויין (במדבר כג) ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו, (דברים לג) ויהי בישרון מלך, (שמות טו) ה' ימלך לעלם ועד, ואנן בעינן עשר, וליכא												⚡	◇	
(דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד - מלכות, דברי רבי יוסי.	רב הונא, תנא: [רבי יוסי]											◆	■	!
אינה מלכות.	רבי יהודה:											◆	■	!
(דברים ז) וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים אין עוד - מלכות, דברי רבי יוסי.	[רבי יוסי]											◆	■	!
אינה מלכות.	רבי יהודה:											◆	■	!
(דברים ז) אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו - מלכות, דברי רבי יוסי.	[רבי יוסי]											◆	■	!
אינה מלכות.	רבי יהודה:											◆	■	!
העובר לפני התיבה ביום טוב של ראש השנה - השני מתקיע												■		
ובשעת הלל - הראשון מקרא את ההלל.												■		
מאי שנא שני מתקיע - משום (משלי יד) דברב עם הדרת מלך, אי הכי הלל נמי נימא בשני משום דברוב עם הדרת מלך												⚡		
אלא: מאי שנא הלל דבראשון - משום דוריון מקדימין למצות												!		
תקיעה נמי נעביד בראשון, משום דוריון מקדימין למצות												⚡		

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	א
ראש השנה-יום טוב	מאן דאמר													
מימרא	מאן דאמר													
בשעת השמד שנו.	רבי יוחנן:												!	◇
מדקאמר בשעת הלל - מכלל דבראש השנה ליכא הלל													■	◇
מאי טעמא?													^	
אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בראש השנה וביום הכפורים? - אמר להם: אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו - וישראל אומרים שירה?	רבי אבהו:												!	◇
שופר של ראש השנה - אין מעבירין עליו את התחום, ואין מפקחין עליו את הגל, לא עולין באילן, ולא רוכבין על גבי בהמה, ולא שטין על פני המים. ואין חותכין אותו בין בדבר שהוא משום שבות ובין בדבר אין מעכבין את התנוקות מלתקוע, אבל מתעסקין עמהן עד שילמדו.													■	מ
והמתעסק לא יצא, והשומע מן המתעסק - לא יצא.													■	
מאי טעמא?													^	
שופר עשה הוא. ויום טוב עשה ולא תעשה, ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה.													!	◇
לא עולין באילן ולא רוכבין על גבי בהמה וכו'.													■	<
השתא דרבנן אמרת לא, דאורייתא מיבעיא?													‡	
זו ואין צריך לומר זו קתני.													!	◇